

[ODUZDNE *sb n*

oduzdne, oduzne.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

sg N oduzn(e). ◇ G oduzn(e)go. ◇ L oduzdnym.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde także XVII—XVIII w.

Napiwek dawany słudze, który trzyma lub przyprowadza konia:

Wyrażenie: »oduzne od konia«: Słudze P[ana] Uchańskiego oduz[d]nego [rkps: oduznego] od konia tal. 10 [Z kosztorysu „Odprawy posłów...” z 1571 r.] Cochans II 71, 71.

Przen: Prezent:

Zwrot: »w oduzdnym dać«: Vderz fię w pierśi/ żeś złego [charta] zbył z domu/ Szczęście w oduzdnym/ iż go dano komu. BielawMysł C2v (Linde).]

ZZa